

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Belz Roman xxx, născut la xxx, originar din xxx, regiunea xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.12.2018 - 03.06.2019;

Instanță de apel: 26.06.2019 - 10.03.2021;

Instanță de recurs: 08.06.2021 - 13.10.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 03 iunie 2019, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Belz Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 4 ani.

În temeiul art.85 Cod penal, pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 28.08.2017, sub formă de amendă în mărime de 488 unități convenționale, s-a dispus a fi executată în continuare de sine stătător.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Belz Roman a sumei de 4 200 lei cu titlu de cheltuieli legate de efectuarea expertizei judiciare.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate, Moscalu Tatiana, în quantum de 25 392,64 lei, care urmează a fi încasată de la inculpatul Belz Roman.

A fost încetat procesul penal intentat pe episodul comis în perioada lunii iunie 2018, în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, din motivul împăcării părților, Belz Roman fiind eliberat de la răspundere penală.

Prin aceeași sentință a fost condamnată Cebotari Olga, însă în privința acesteia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, inculpatul Belz Roman la 02.07.2018, după orele mesei, aflându-se în or. Florești, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile cu cet. Găvăză Oleg, folosindu-se de momentul că nu sunt observați de nimeni, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, din interes material, prin deteriorarea unui geam, au pătruns în imobilul sub nr. xxx unde, își desfășoară activitatea Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, de unde au sustras pe ascuns un notebook de model "HP", cu prețul de 8 000 lei, care aparține cet. Verenciuc Liuba, în urma cărui fapt proprietarei i-a fost cauzată o pagubă materială în proporții considerabile.

Tot el, în perioada lunii iunie 2018, data exactă nu fost stabilită de către organul de urmărire penală, aflându-se pe teritoriul cimitirului amplasat în or. Florești, str. M. Eminescu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Pîpin Dmitrii, Găvăză Oleg și Babițchi Valeriu, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns, au sustras gardurile metalice din fontă, de la mormântul rudei decedate al cet. Tomanschi Nina, prin care fapt i-a fost cauzată o daună materială, în proporții considerabile, în sumă de 6 000 lei; de la mormântul rudei decedate al cet. Prodan Vera, prin care fapt i-a fost cauzată o daună materială, în proporție considerabile, în sumă de 4 000 lei și de la mormântul rudei decedate al cet. Troianovschi Tatiana, prin care fapt i-a fost cauzată o daună materială, în proporții considerabile, în sumă de 5 000 lei.

Tot el, în perioada de timp 17.07.2018-22.07.2018, pe timp de noapte, aflându-se în or. Florești, str. Ion Creangă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Găvăză Oleg și Pîpin Dmitrii, în interes de profit, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu sunt observați de nimeni, au pătruns în camera de arhivă a Liceului teoretic "Miron Costin", de unde pe ascuns au sustras două cabluri cu lungimea de 1,5 metri fiecare, de model "XLRM-XLRF", în sumă de 600 lei; un cablu pentru laptop cu lungimea de 3 metri, cu prețul de 712,64 lei; două cabluri cu lungimea de 1,5 metri fiecare, de model "Jack-XLR MALE", în sumă de 600 lei; două fire pentru boxe, cu lungimea de 15 metri fiecare, în sumă de 1 480 lei, un amplificator audio de model "Fantom PLS 1600" cu prețul de 7 800; o telecomandă cu microfon de model "US- 8002/MH-8016SM" cu prețul de 8 000 lei; un mixer audio de model "AM1204FX PHONIC" cu prețul de 6 000 lei; două radiouri de model "MIC HOLDER", în sumă de 200 lei, prin care fapt instituției de învățământ i-a fost cauzată o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 25 392,64 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.art.186 alin. (2) lit. b), d), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea

stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata Cebotari Olga să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 1 an și 6 luni închisoare, iar inculpatul Belz Roman să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.186 alin.(2) lit. b), d); 186 alin.(2) lit. b), c), d) și 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal. Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsa definitivă lui Belz Roman sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit art. 85 Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă stabilită prin sentința din 28.08.2017 să fie executată de sine stătător.

În motivarea cerințelor sale acuzarea a invocat că, sentința a fost atacată pe motivul aplicării în privința lui Cebotari Olga și Belz Roman a unor pedepse prea blânde.

A menționat că, la pronunțarea sentinței în privința lui Cebotari Olga și Belz Roman, prima instanță a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile acestora încadrându-le potrivit articolelor respective din Codul penal, însă pedeapsa stabilită pentru comiterea acestor infracțiuni nu corespunde categoriei și gravității faptelor comise de către inculpați.

A notat că, prima instanță nu a luat în considerație prevederile art.61 Cod penal și anume scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

A mai menționat că, Belz Roman nu este la prima abatere de la legislația penală, astfel anterior acesta fiind de mai multe ori în vizorul organelor de drept. Prin urmare, a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni similare și într-o perioadă relativ scurtă de timp acesta săvârșește un concurs de infracțiuni contra patrimoniului. Astfel, Belz Roman prin sentința din 28.08.2017 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă.

A conchis că, prin aplicarea pedepsei prea blânde în privința inculpaților Cebotari Olga și Belz Roman, nu s-a realizat o oarecare echitate socială și s-ar putea afirma că nu s-a atins și scopul de "exemplaritate" al pedepsei penale, înțelegând prin aceasta că fermitatea, promptitudinea și intransigența cu care urma să fie pedepsiți inculpații, avea ca scop exercitarea unei influențe pozitive asupra altor indivizi care vor fi determinați astfel să nu săvârșească infracțiuni, știind cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința inclusiv din alte motive și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Belz Roman se consideră condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, la pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Belz Roman se consideră condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, la pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor a-i stabili lui Belz Roman pedeapsa definitivă sub formă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.85 alin.(1) Cod penal, pentru cumul de sentințe la pedeapsa stabilită a adăuga integral pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 28.08.2017, stabilindu-i lui Belz Roman pedeapsa definitivă închisoare pe termen de 2 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 488 unități convenționale, echivalentă a 24 400 lei, conform art. 87 Cod penal pedepsele urmând a fi executate de sine stătător.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, constatarea primei instanțe precum că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare, fiind oportună aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, inclusiv și luându-se în considerație faptul, că personal a solicitat aplicarea anume a unei astfel de pedepse, deoarece amenda prevăzută în calitate de pedeapsă pentru comiterea faptelor incriminate este enorm de mare în raport cu veniturile, el nefiind angajat în câmpul muncii și nu dispune de venituri constante, este una pripită.

În acest sens, instanța de apel a concluzionat că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Belz Roman nu a ținut cont de prevederile art.61 Cod penal, conform căruia pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. La fel, nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, conform căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de apel a explicat că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului condiții subiective. În cadrul condițiilor suspendării, persoana condamnatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei. Pentru a-și formula o astfel de convingere, instanța trebuie să efectueze o analiză completă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, la locul de muncă, înainte și după săvârșirea faptei, etc.

În atare împrejurări, instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea

pedepsei lui Belz Roman, nu a ținut cont de cele enunțate supra și neîntemeiat a ajuns la concluzia de a aplica în privința inculpatului pedeapsă non privativă de liberate, or, inculpatul anterior a fost în conflict cu legea, prin sentința din 28.08.2017 fiind condamnat de judecătoria Soroca, sediul Florești la amendă în mărime de 488 unități convenționale, iar prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 04.01.2018 Belz Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, procesul penal fiind încetat în privința acestuia în baza art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29.07.2016, ceea ce orientează Colegiul de a concluziona că pentru inculpatul Belz Roman comiterea infracțiunilor de sustragere a bunurilor altei persoane a devenit o îndeletnicire, totodată, acesta potrivit caracteristicii eliberate de Inspectoratul de Poliție Florești se caracterizează negativ, indicându-se că Belz Roman duce un mod de viață parazitar, consumă băuturi alcoolice, intră în conflict cu cetățenii, nu este angajat în câmpul muncii, anterior au fost înregistrate plângeri, totodată nu se află la evidenta medicilor narcolog și psihiatru, la caz a comis mai multe infracțiuni, pe un episod fiind încetat procesul în legătură cu împăcarea părților.

Instanța de apel a mai menționat, că cele descrise supra îl caracterizează pe inculpat ca fiind o persoană predispusă spre comiterea infracțiunilor, care nu face concluziile necesare și nu merge pe calea reeducării și corijării.

La fel, instanța de apel a reiterat ca fiind eronat aplicate de prima instanță dispozițiile art.85 Cod penal, care nu a indicat cumularea sentințelor pronunțate în privința lui Belz Roman fiind dispusă doar executarea de sine stătător a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 448 unități convenționale stabilită prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 28.08.2017.

Astfel, la stabilirea pedepsei în privința lui Belz Roman, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, art.art.85, 87 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a casat sentința primei instanțe inclusiv și în latura ce ține de corectitudinea reținerii în sarcina inculpaților Cebotari Olga și Belz Roman a faptelor incriminate ca fiind dovedite.

Astfel, conform prevederilor art.325 alin.(1) Cod penal, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În acest sens, instanța de apel a arătat că, sentința nu trebuie să conțină formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăția altor persoane pentru săvârșirea infracțiunii. Dacă cauza în privința mai multor învinuiți este disjunsă într-o procedură separată, în sentință se indică despre săvârșirea infracțiunii de către inculpat împreună cu alte persoane, fără precizarea numelui și prenumelui lor.

Reieșind din cele relatate supra, instanța de apel a considerat că prima instanță a depășit limitele judecării cauzei și nejustificat a reținut în fapt, acțiunile infracționale ale inculpatului Belz Roman în complicitate cu Găvază Oleg, Pîpin Dmitrii și Babițchi Valeriu, or, conform materialelor cauzei și anume încheierea din 02.04.2019, materialele în privința acestora a fost disjunsă în procedură separată.

Prin urmare a celor menționate, instanța de apel a desființat sentința instanței de fond și a înlocuit în partea descriptivă a sentinței judecătoriei Soroca, sediul Florești din 03.06.2019, în cauză penală în privința lui Belz Roman sintagma ”printr-o înțelegere prealabilă și împreună cu Pîpin Dmitrii, Găvază Oleg și Babițchi Valeriu”

cu sintagma ”cu persoane în privința cărora materialele cauzei penale au fost disjuse în procedură separată și a reținut în sarcina inculpatului Belz Roman comiterea infracțiunilor în următoarele circumstanțe:

Inculpatul Belz Roman la 02.07.2018, după orele mesei, aflându-se în or. Florești, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile cu o persoană în privința căreia materialele cauzei penale au fost disjuse în procedură separată, folosindu-se de momentul că nu sunt observați de nimeni, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, din interes material, prin deteriorarea unui geam, au pătruns în imobilul sub nr. 13 de pe str. Vasile Lupu din or. Florești unde, își desfășoară activitatea Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, de unde au sustras pe ascuns un notebook de model ”HP”, cu prețul de 8 000 lei, care aparține cet. Verenciuc Liuba, în urma cărui fapt proprietarii i-a fost cauzată o pagubă materială în proporții considerabile.

Tot el, în perioada lunii iunie 2018, aflându-se pe teritoriul cimitirului amplasat în or. Florești, str. M. Eminescu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu persoane în privința cărora materialele cauzei penale au fost disjuse în procedură separată, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns, au sustras gardurile metalice din fontă, de la mormântul rudei decedate al cet. Tomanschi Nina, prin care fapt i-a fost cauzată o daună materială, în proporții considerabile, în sumă de 6 000 lei; de la mormântul rudei decedate al cet. Prodan Vera, prin care fapt i-a fost cauzată o daună materială, în proporții considerabile, în sumă de 4 000 lei și de la mormântul rudei decedate al cet. Troianovschi Tatiana, prin care fapt i-a fost cauzată o daună materială, în proporții considerabile, în sumă de 5 000 lei.

Tot el, în perioada de timp 17.07.2018 - 22.07.2018, pe timp de noapte, aflându-se în or. Florești, str. Ion Creangă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu persoane în privința cărora materialele cauzei penale au fost disjuse în procedură separată, în interes de profit, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu sunt observați de nimeni, au pătruns în camera de arhivă a Liceului teoretic ”Miron Costin”, de unde pe ascuns au sustras două cabluri cu lungimea de 1,5 metri fiecare, de model ”XLRM-XLRF”, în sumă de 600 lei; un cablu pentru laptop cu lungimea de 3 metri, cu prețul de 712,64 lei; două cabluri cu lungimea de 1,5 metri fiecare, de model ”Jack-XLR MALE”, în sumă de 600 lei; două fire pentru boxe, cu lungimea de 15 metri fiecare, în sumă de 1480 lei, un amplificator audio de model ”Fantom PLS 1600” cu prețul de 7 800; o telecomandă cu microfon de model ”US- 8002/MH-8016SM” cu prețul de 8 000 lei; un mixer audio de model ”AM1204FX PHONIC” cu prețul de 6 000 lei; două radiouri de model ”MIC HOLDER”, în sumă de 200 lei, prin care fapt instituției de învățământ i-a fost cauzată o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 25 392,64 lei.

5. Avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale invocă că, este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Belz Roman. Însă, nu este de acord cu casarea sentinței în latura excluderii prevederilor art.90 Cod penal. Or, aducând critice față de soluția primei instanțe,

instanța de apel s-a limitat doar la formulări generale specifice practic tuturor cauzelor penale, și nu la concret.

Menționează că, inculpatul și-a recunoscut pe deplin vinovăția, s-a căit de cele comise, a conștientizat fapta comisă, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a avut un comportament loial, contribuind activ la descoperirea infracțiunii imputate. Anume aceste circumstanțe au fost constatate ca atenuante la examinarea cauzei în fond. Careva circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost invocate și constatate.

Evidențiază că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, cu aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal, efectuând o analiză amplă a personalității inculpatului, ținând cont și de conduita acestuia înaintea săvârșirii faptei, după săvârșirea acesteia și în timpul judecării. Consideră că, prima instanță întemeiat a concluzionat că este rațional de a stabili lui Belz Roman o pedeapsă neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Instanța de apel a individualizat greșit pedeapsa stabilită inculpatului în partea excluderii suspendării condiționate a executării acesteia, deși a redus cu 6 luni pedeapsa totală în baza art.84 alin.(1) Cod penal.

Conchide că, poate fi oferită șansa de corectare în condiții de libertate inculpatului Belz Roman, cu dispunerea organului competent controlul asupra comportării condamnatului, în temeiul art.90 alin.(6) Cod penal.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal reține că, în esență, criticele părții apărării se axează pe ideea că instanța de apel a individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale, la caz fiind indispensabilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Belz Roman și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală. Pedeapsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul. Se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Instanța de recurs consideră că, solicitarea recurentului privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art.90 Cod penal în privința inculpatului este neîntemeiată, or, doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse cu suspendarea executării. Instanța de apel a argumentat detaliat soluția sa referitor menținerea sentinței și necesitatea executării pedepsei sub formă de închisoare, iar recurentul nu a prezentat careva argumente plauzibile ce ar necesita modificarea deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art.90 alin.(1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „Dacă ... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei ... indicând numai decât în hotărâre motivele...”.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei neprivative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului precum că, instanța de apel nu a luat în considerație la aplicare pedepsei inculpatului că, el a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, a promis să fie mai precaut pe viitor, astfel de acțiuni ilicite să nu mai comită, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii, or, anume aceste circumstanțe luate în considerație, au permis stabilirea pedepsei inculpatului la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat.

Mai mult, Colegiul penal reține și faptul că instanța de apel corect a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului Belz Roman, prima instanță nu a ținut cont de personalitatea făptuitorului or, inculpatul anterior a fost în conflict cu legea (vol. I, f.d.61-62) prin sentința din 28.08 2017 fiind condamnat de judecătoria Soroca, sediul Florești la amendă în mărime de 488 unități convenționale, iar prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 04.01.2018 Belz Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, procesul penal fiind încetat în privința acestuia în baza art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii

Moldova nr.210 din 29.07.2016.

În plus, Colegiul reține că potrivit caracteristicii eliberate de Inspectoratul de Poliție Florești (vol. I, f.d.59), inculpatul Belz Roman se caracterizează negativ, indicându-se că duce un mod de viață parazită, consumă băuturi alcoolice, intră în conflict cu cetățenii, nu este angajat în câmpul muncii.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (vol. II, f.d.24-37) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 martie 2021, în cauza penală în privința inculpatului *Belz Roman xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 decembrie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir